यत्नोहिसततंकार्यस्ततोदैवेनसिद्ध्यति ॥ दैवंपुरुषकारश्चकृतांतेनोपपद्यते ॥५०॥ अनिर्वेदःसदाकार्योनिर्वेदाद्धिकुतःसुखं ॥ प्रयत्नात्प्राप्यतेत्यर्थःकस्माद्गच्छथनिर्दयं ॥ ५१ ॥ आत्ममांसोपवृत्तंचशरीरार्धमयींतनुं ॥ पितॄणांवंशकर्तारंवनेत्यक्त्वाक्वयास्यथ ॥ ५२ ॥ अथवास्तंगतेसूर्येसंध्याकालउपस्थिते ॥ ततोनेष्यथवापुत्रंइहस्थावाभविष्यथ ॥ ५३ ॥ गृध्रउवाच अद्यवर्षसहस्रंमेसाग्रंजातस्यमानुषाः ॥ नचपश्यामिजीवंतंमृतंस्त्रीपुंनपुंसकं ॥ ५४ ॥ मृतागर्भेषुजायंतेजातमात्राम्रियंतिच ॥ चंक्रमंतोम्रियंतेचयौवनस्थास्तथापरे ॥ ५५ ॥ अनित्यानीहभाग्यानिचतुष्पात्पक्षिणामपि ॥ जंगमानांनगानांवाप्यायुरग्रेऽवतिष्ठते ॥ ५६ ॥ इष्टदारवियुक्ताश्चपुत्रशोकान्वितास्तथा ॥ दह्यमानाःस्मशोकेनगृहंगच्छंतिनित्यशः ॥ ५७ ॥ अनिष्टानांसहस्राणितथेष्टानांशतानिच ॥ उत्सृज्येहप्रयातावैबांधवाभृशदुःखिताः ॥ ५८ ॥ त्यज्यतामेषनिस्तेजाःशून्यःकाष्ठत्वमागतः ॥ अन्यदेहविषक्तंहिशावंकाष्ठत्वमागतं ॥ ५९ ॥ त्यक्तजीवस्यचैवास्यकस्माद्धित्वानगच्छत ॥ निरर्थकोह्ययंस्नेहोनिष्फलश्चपरिश्रमः ॥ ६० ॥ चक्षुर्भ्यांनचकर्णाभ्यांसंशृणोतिसमीक्षते ॥ कस्मादेनंसमुत्सृज्यनगृहान्गच्छताशुवै ॥ ६१ ॥ मोक्षधर्माश्रितैर्वाक्यैर्हेतुमद्भिःसुनिष्ठुरैः ॥ मयोक्तागच्छतक्षिप्रंस्वंस्वमेवनिवेशनं ॥ ६२ ॥ प्रज्ञाविज्ञानयुक्तेनबुद्धिसंज्ञाप्रदायिना ॥ वचनंश्रावितानूनंमानुषाःसन्न्यवर्तत ॥ ६३ ॥ शोकोद्विगुणतांयातिदृष्ट्वास्मृत्वाचचेष्टितं ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वासन्निवृत्तास्तुमानुषाः ॥ अपश्यत्तंतदासुप्तंद्रुतमागत्यजंबुकः ॥ ६४ ॥ जंबुकउवाच इमंकनकवर्णाभंभूषणैःसमलंकृतं ॥ गृध्रवाक्यात्कथंपुत्रंत्यक्ष्यंपितृपिंडदं ॥ ६५ ॥ नस्नेहस्यचविच्छेदोविलापरुदितस्यच ॥ मृतस्यास्यपरित्यागात्तापोवैभविताध्रुवं ॥ ६६ ॥ श्रूयतेजंबुकेशूद्रेहतेब्राह्मणदारकः ॥ जीवितोधर्ममासाद्यरामात्सत्यपराक्रमात् ॥ ६७ ॥ तथाश्वेतस्यराजर्षेर्बालोदिष्टांतमागतः ॥ श्वेतेनधर्मनिष्ठेनमृतःसंजीवितःपुनः ॥ ६८ ॥ तथाकश्चिल्लभेत्सिद्धोमुनिर्वादेवतापिवा ॥ कृपणानामनुक्रोशंकुर्याद्वोरुदतामिह ॥ ६९ ॥ इत्युक्तास्तेन्यवर्ततशोकार्ताःपुत्रवत्सलाः ॥ अंकेशिरःसमाधायरुरुदुर्बहुविस्तरं ॥ तेषांरुदितशब्देनगृध्रोभ्येत्यवचोब्रवीत् ॥ ७० ॥ गृध्रउवाच अश्रुपातपरिक्लिन्नःपाणिस्पर्शप्रपीडितः ॥ धर्मराजप्रयोगाच्चदीर्घनिद्रांप्रवेशितः ॥ ७१ ॥ तपसापिहिसंयुक्ताधनवंतोमहाधियः ॥ सर्वेमृत्युवशंयांतितदिदंप्रेतपत्तनं ॥ ७२ ॥ बालवृद्धसहस्राणिसदासंत्यज्यबांधवाः ॥ दिनानिचैवरात्रीश्चदुःखंतिष्ठंतिभूतले ॥ ७३ ॥

Digitized by Google